

Hvordan med dine døde

Tekst: Knud Erik Lægsgaard

Musik: Mikael Ustrup 1996

Må gerne kopieres

Hvor - dan med di - ne dø - de? Den du med ræd-sels van - vids-greb om hjer-te og om stru - be til gra-ven bar og

skil - tes fra med jord og liv, - mens grå - den næg - te - de at fri og kaps-led' i sin gru - - - be.

2. Hvordan med dine døde?
Den du i drømmens afmagtsrum
så ofte før har mistet,
mens morg'nens lys
af afmagts gys
dig løste ud, -
nu åbner drømmesyn dig kun
det øje, som er bristet.

3. Hvordan med dine døde?
Den du med vredens tryglebøn
fra døden ville vriste, -
så meningsløst
ufærdiggjort,
så kort er liv, -
var nok der af hver afmagtsdag,
så kom med hast den sidste. -

4. Hvordan med dine døde?
Den du i enrums stille gråd
vil bygge mausoleum, -
på minder rig
bag tåget blik
du håber dog, -
dit håb, din tro kan stækkes let,
når viden gør afmægtig.

5. Hvordan med dine døde?
Den du i evighed igen
vil kende og vil favne, -
du fik for lidt
gjort færdigt her,
så fang det håb,
at du af dødens fødegang
kan nå til den, du savne.

6. Hvordan med dine døde?
Den du i drømmen tar i favn,
mens kød og blod du savne, -
din påsketro -
dit påskehåb:
en kærlig Gud
der ved, at både kød og ånd
du vil for evigt favne, -

7. Hvordan med dine døde?
Den du var ene nær på jord,
Maria Magdalene, -
den morgenstund
blev dødens brod
for evigt brudt,
så kød og blod af grav kan stå,
hvad tvivlen end må mene.

8. Hvordan med dine døde?
Det billed' du i hjertet ser, -
bortsprængt er dødens ramme.
Først Jesus Krist
så din såvidst
dig selv til sidst, -
det overgår din fantasi,
gør selv din drøm til skamme.